

Op 27 september gaat u in debat over de initiatiefnota groen in de stad. Provincies vinden het van groot belang om zowel te investeren in natuurinclusieve steden en een natuurinclusieve samenleving als geheel. En omarmt daarmee dit initiatiefvoorstel. Want met alleen meer toepassen van groen en ophangen van nestkasten redden we het niet. Om de natuur en de biodiversiteit verdergaand te herstellen en te versterken vragen wij uw aandacht voor de volgende punten:

Maak natuurinclusief bouwen onderdeel van alle ontwerpogaves

Naast het herstel van de biodiversiteit in natuurgebieden, moeten we ook de natuur in het stedelijk, randstedelijk en in het buitengebied versterken. Met de initiatiefnota wordt hier terecht aandacht voor natuurinclusief bouwen gevraagd. Deze bevat zinvolle maatregelen, maar provincies roepen op om breder te denken. Naar een natuurinclusieve stedelijke ontwikkeling vraagt om anders denken, anders bouwen en anders beheren.

Nederland staat niet alleen voor een enorme woningbouwopgave. Ook de bijbehorende infrastructuur en de vraag naar meer elektrische energie hebben een “verharde” impact op onze omgeving, zowel in de stad als daarbuiten. Provincies roepen daarom op om breder dan natuurinclusief bouwen te denken. Door de multifunctionaliteit van natuur te combineren met de bouw van woningen, bedrijven, windmolens, zonneparken en het aanleggen van wegen ontstaat er een win-win situatie: meer functionele maar ook waardevolle beleefbare groene leefruimte. Met als resultaat: meer natuur en meer biodiversiteit. Provincies vinden het om die reden van groot belang om zowel te investeren in natuurinclusieve steden, als in een sterkere groen-blauwe dooradering tussen stad en buitengebied als in een natuurinclusieve samenleving als geheel. In het gezamenlijke handvest voor de agenda natuurinclusief is hiervoor een eerste aanzet gegeven.

Versterk samenwerking op interbestuurlijk niveau

Naar een natuurinclusieve samenleving vraagt om tijd- en grensoverstijgende samenwerking tussen departementen en met provincies, gemeenten en waterschappen. Om te voorkomen dat een nog groter percentage van het oppervlak van steden bebouwd en bestraat raakt, en de biodiversiteit nog verder verslechterd, moeten overheden samen met het bedrijfsleven goed met elkaar samenwerken. Dit vraagt om een brede inzet vanuit de verschillende opgaven. En dus ook een brede inzet van organisaties, bedrijven en overheden. En niet enkel vanuit het Ministerie van LNV maar ook vanuit de andere departementen betrokken bij

de grote opgaven waar Nederland voor staat. Het zou goed zijn om een duidelijk aanspreekpunt binnen de overheid, zoals de initiatiefnemers het voorstellen, te krijgen maar daarmee zijn we er dus niet. Dit vraagt om interbestuurlijk samenwerken waarbij het gebruik van “groen en blauw” dooraderd raakt in alle beleidsopgaven. Provincies willen daarbij verdergaand investeren in de samenwerking met het rijk en met gemeenten.

Naast stimuleren ook kaders stellen

De initiatiefnemers doen voorstellen die zowel een stimulerend als een normerend karakter hebben. Dit zijn goede voorstellen. De vraag is echter of dat voldoende is. Uit onder andere het recentelijk gepubliceerde [manifest Bouwen voor natuur](#) blijkt bijvoorbeeld dat de ondertekenaars behoefte hebben aan een gelijk speelveld. Natuurinclusief bouwen is nog niet vanzelfsprekend zolang enkel op directe kosten wordt geselecteerd en (indirecte) baten niet worden meegewogen. Het bouwbesluit aanpassen kan één van de opties lijken maar de vraag is of dat voldoende soelaas biedt. Provincies vragen aandacht voor een bredere, meer gezamenlijke aanpak, met rijk en gemeenten, om te komen tot stimuleringsbeleid en gezamenlijk te bepalen of normatieve kaders wenselijk zijn. De Agenda Natuurinclusief kan helpen bij het scherp krijgen waar behoefte aan is.

Bevorder soortenmanagementplannen

In de Initiatiefnota wordt de regering verzocht om oa een subsidieregeling vanuit het Rijk voor de ontwikkeling van soortenmanagementplannen. Hier zijn de provincies voorstander van. Kijk naar het bredere plaatje: wat is er nodig om te komen tot een natuurinclusieve samenleving? Ontheffingen gebaseerd op soortenmanagementplannen schelen de provincies (danwel hun omgevingsdiensten) extra werk omdat één gebiedsontheffing gebaseerd op een soortenmanagementplan vaak het equivalent is van een (groot) aantal kleinere ontheffingen. Bovendien is een soortenmanagementplan-ontheffing beter geschikt voor het verbeteren en versterken van beschermde natuurwaarden, waar gedragscodes in het beste geval slechts verdere achteruitgang kunnen voorkomen. Soortenmanagementplannen bieden meer maatwerk en integraliteit. Een aantal provincies heeft om die reden al geïnvesteerd in het door gemeenten en woningbouwcorporaties laten ontwikkelen van soortenmanagementplannen. Een verdere stimulans van soortenmanagementplannen door LNV zou de doelmatigheid van dit instrument naar een hoger plan kunnen tillen.

Stimuleer kennisontwikkeling én kennisverspreiding

Kennis over de toepassing van het soort groen en de inpassing van waterretentie (zoals bijvoorbeeld wadi's) vraagt kennis van een ieder die zich met natuur in de stad en het buitengebied bezig houdt. Van de projectontwikkelaar tot de uiteindelijke beheerder. Daarbij zijn aaneengeslotenheid en voldoende oppervlakte randvoorwaardelijk om daadwerkelijk effectief te zijn. Beperk de ontwikkeling en verspreiding van kennis niet tot enkel de doelgroepen zoals benoemd in de initiatiefnota maar maak het breder. En prioriteer in tijd: waar is welke kennis voor de komende 10 jaar het meest opportuun en van wezenlijk belang? En hoe maken we ook meetbaar dat deze kennis effectief wordt toegepast. Het is dus noodzakelijk om het effect van natuurinclusieve inpassing meetbaar te maken. Provincies kiezen een opgavegerichte benadering van digitalisering